

UITSpraak VAN DE TUCHTComMISSIE

Zaaknummer: T 2015007/2015-33-01

Kamer : Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Unie (KNGU)
Leden van de kamer
(Kamervoorzitter) : mr. H.L. Duijm (voorzitter)
(lid) : mr. M. Timmer
(lid) : mr. A. Eichperger

In de zaak van:

1. Betrokkene

Naam :
Adres :
PC/Gemeente :
Lid van de sportbond : KNGU
Registratienummer :

2. Aangeefster

Naam :
Adres :
PC/Gemeente :
Lid van de sportbond : KNGU
Registratienummer : (dochter

3. De procedure:

De tuchtcommissie heeft kennis genomen van de processtukken waaronder de aangifte met toelichting van aangeefster, het verweerschrift met toelichting van betrokkene en de door beide partijen overgelegde (getuigen)verklaringen. De tuchtcommissie heeft de zaak mondeling behandeld op de zitting van 17 september 2015 waarbij zowel betrokkene als aangeefster, beiden bijgestaan door hun vertrouwenspersoon van NOC*NSF, in persoon zijn verschenen. De tuchtcommissie heeft als getuige gehoord.

4. Aangifte en verweer:

Aangeefster heeft op 30 juni 2015 aangifte gedaan tegen betrokkene ter zake van *“geestelijke intimidatie bij een minderjarig kind (10 jaar)”*. In de bij de aangifte gevoegde toelichting geeft aangeefster aan dat haar kwalificatie in de aangifte ziet op *“geestelijke intimidatie van haar minderjarige dochter in de periode december 2014 tot en met februari 2015”*. Aangeefster omschrijft *“de geestelijke intimidatie”* als volgt: de bejegening door betrokkene ontwikkelt angst bij

Betrokkene heeft gemotiveerd schriftelijk verweer gevoerd. Eerst ter zitting heeft aangeefster verklaard dat zij bedoeld heeft aangifte te doen van overtreding van artikel 7.1.01 van de Gedragsregels, die deel uitmaken van het Huishoudelijk Reglement van de KNGU (hierna: Gedragsregels).

5. Motivering:

5.1. bevoegdheid en ontvankelijkheid

De tuchtcommissie gaat er van uit dat aangeefster de aangifte indient namens haar minderjarige dochter is lid van de KNGU.

Betrokkene is bij de KNGU als lid geregistreerd en krachtens de statuten onderworpen aan de tuchtrechtspraak van de KNGU die bij overeenkomst is opgedragen aan het ISR.

De tuchtcommissie acht zich derhalve bevoegd om van de onderhavige tuchtzaak kennis te nemen. De aangifte voldoet aan de in het Algemeen Tuchtreglement daartoe gestelde vereisten. Verder zijn er geen formele bezwaren om de zaak niet in behandeling te nemen.

5.2. de overtreding

Op basis van de schriftelijke stukken en de ter zitting afgelegde verklaringen van aangeefster, betrokkene en de ter zitting gehoorde getuige overweegt de tuchtcommissie het volgende.

Aangeefster heeft aangifte gedaan van geestelijke intimidatie, hetgeen een overtreding inhoudt van artikel 7.1.01 van de Gedragsregels. In dit artikel is bepaald: *“De begeleider dient zorg te dragen voor een omgeving en sfeer waarbinnen de gymnast zich veilig voelt (te verkeren).”*. In de nadere toelichting op artikel 7.1.01 wordt dit nader uitgewerkt: *“De gymnast moet als mens worden gerespecteerd, in samenhang met de sportactiviteiten en zijn (fysieke en mentale) mogelijkheden, zonder onderscheid naar of nadruk te leggen op geslacht, ras, culturele achtergrond, religie, leeftijd en lichamelijke kenmerken.”*

In artikel 8 lid 6 van het Algemeen Tuchtreglement van het Instituut Sportrechtspraak is het volgende bepaald: *“Het bewijs van een overtreding is geleverd indien de commissie op grond van feiten en omstandigheden de overtuiging heeft dat de betrokkene de overtreding heeft begaan. De commissie kan het bewijs mede gronden op stukken, verklaringen, foto’s, t.v.- of videobeelden. Het bewijs kan niet worden gegrond op één enkel stuk, één enkele verklaring of alleen op beeldmateriaal, met uitzondering van een verklaring welke afkomstig is van een (buitenlandse) zusterorganisatie van de sportbond of van een bij de sportbond in functie zijnde (wedstrijd) official.”*

Op de vraag van de tuchtcommissie om de geestelijke intimidatie van haar dochter nader feitelijk te concretiseren verklaart aangeefster ter zitting dat deze bestond uit het straffen van tijdens de lessen indien een oefening niet goed uitvoerde. werd dan aan de kant op de bank gezet en voelde zich buitengesloten. Voorts werd genegeerd. Dit gevoel zou een enorme psychische druk op leggen. Ook zou betrokkene regelmatig boos worden op Als concreet voorbeeld daarvan noemt aangeefster het incident dat zich in februari 2015 voordeed waarbij van de brug is gevallen en zich pijn heeft gedaan. In plaats van zich over haar dochter te bekommeren zou betrokkene boos op zijn geworden en gezegd hebben dat het haar eigen schuld was. Dit is, aldus aangeefster, door als zeer

bedreigend ervaren. Aangeefster erkent dat zij zelf niet aanwezig was bij de trainingen in de periode december 2014 - februari 2015 en ook niet bij het val-incident. Aangeefster verklaart dat zij zich voor haar aangifte baseert op de verhalen van en op de verhalen die zij van de andere kinderen en/of ouders heeft gehoord.

Betrokkene weerlegt de beschuldigingen zowel in haar verweerschrift als in haar verklaring tijdens de zitting. Haar collega-trainster legt ter zitting een verklaring af waarin zij de door betrokkene beschreven gang van zaken rond de trainingen en de details van het val-incident bevestigt.

Gelet op het vorenstaande is de tuchtcommissie van oordeel dat aangeefster de gedraging die zij ten grondslag legt aan haar aangifte niet in voldoende mate deugdelijk feitelijk heeft kunnen concretiseren. Aangeefster heeft de gedraging waarvan zij betrokkene beschuldigt niet zelf waargenomen maar baseert zich op verklaringen van anderen. Kennelijk, zo begrijpt de tuchtcommissie, heeft de dochter van aangeefster het gedrag van betrokkene tijdens de trainingen als bedreigend ervaren en heeft dit zo aan aangeefster verteld. Of dit ook daadwerkelijk zo was, is door aangeefster niet nader onderbouwd door middel van bijvoorbeeld verklaringen van andere leerlingen. Het dossier bevat derhalve geen bewijsmiddelen die de aangifte ondersteunen.

Van de door partijen aangedragen getuigen kan uitsluitend uit eigen wetenschap verklaren wat er gebeurde tijdens de training en het incident op de brug in februari 2015. heeft verklaard dat betrokkene altijd uitermate zorgvuldig omging met, ook in situaties waarbij duidelijk werd dat moeite had met het uitvoeren van de oefeningen. Van boosheid of straf uitdelen was, aldus, nooit sprake. Ook niet na het incident op de brug. Hierover heeft zij verklaard dat betrokkene uiteraard geschrokken was van de val van, doch dat zij, na zich ervan te hebben vergewist dat niet ernstig geblesseerd was, wel heeft aangesproken vanwege het feit dat zich bij de uitvoering van de oefening niet aan de veiligheidsvoorschriften had gehouden. Dit is echter op een normale manier gebeurd, volgens de getuige.

Gelet op bovenstaande feiten en omstandigheden is de tuchtcommissie van oordeel dat niet is komen vast te staan dat betrokkene haar verplichting tot het scheppen van een omgeving en sfeer waarin zich veilig kon voelen, niet is nagekomen.

Betrokkene zal dan ook worden vrijgesproken van de haar in de aangifte verweten overtreding.

5.3. de kostenveroordeling

De betrokkene is vrijgesproken. Met verwijzing naar hetgeen is bepaald in artikel 17 lid 10 van het Algemeen Tuchtreglement ziet de tuchtcommissie aanleiding om te bepalen dat de aan de behandeling van deze tuchtzaak verbonden kosten en lasten voor rekening van aangever komen.

6. Uitspraak

- 6.1. de tuchtcommissie verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak kennis te nemen;
- 6.2. er bestaan geen beletselen de zaak in behandeling te nemen;
- 6.3. de tuchtcommissie is er niet van overtuigd dat betrokkene de onder 4. vermelde overtreding heeft begaan, spreekt betrokkene vrij en legt geen straf op;
- 6.4. de tuchtcommissie bepaalt dat de kosten die zijn verbonden aan de behandeling van deze tuchtzaak, onder meer bestaande uit de huur van de zittingsruimte en de kosten van bijstand van de ambtelijk en juridisch secretaris, € 965,00 bedragen en dat deze kosten ten laste van aangever worden gebracht. Laatstgenoemd bedrag dient binnen een maand na deze uitspraak door de aangever aan de KNGU te zijn voldaan, bij gebreke waarvan er sprake is van een overtreding van het Tuchtreglement van het ISR.

7. Beroep in geval van een uitspraak van de tuchtcommissie

De aangeefster kan tegen deze uitspraak beroep instellen bij de commissie van beroep van het Instituut Sportrechtspraak. De beroepstermijn bedraagt 14 dagen na de datum van ontvangst van de uitspraak, welke geacht wordt twee dagen na de datum van verzending te zijn gelegen. Het beroep dient schriftelijk in vijfvoud te worden ingediend, met gebruikmaking van een standaardberoepschrift dat kan worden verkregen bij het ambtelijk secretariaat of door het te downloaden van de website van het: www.instituutsportrechtspraak.nl.

Nieuwegein, 17 september 2015

mr. H.L. Duijm
(kamervoorzitter)

mr. A.M. Bleeker-van Velzen
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: